

Edmund Rafiński
(3.11.1933 – 7.02.2012)

Ankieta sporządzona przez
Oddział Regionalny PTTK w Grudziądzu przy ul. Za Basenem 2
Kolo Krajoznawcze nr 46 przy Klubie „Centrum” Spółdzielni Mieszkaniowej
w Grudziądzu, ul. Moniuszki 13.

Data urodzenia: 3.11.1933 r.

Wykształcenie: wyższe, zawód nauczyciel – emeryt.

Adres zamieszkania: Grudziądz, ul. Śniadeckich 76c m. 90.

Nazwa zakładu pracy i adres: emeryt, nauczyciel, mgr historii. Zespół Szkół Elektr.-
Chemicznych.

Data wstąpienia do PTTK: 2.01.1974 r., nr legitymacji PTTK (34826)

Posiadane odznaki turyst. – kwalifik. i uprawnienia turystyczne:

- uprawnienia przewodnickie kl. III od 1974 r. nr 185.
- uprawnienia przewodnickie kl. II od 1978 r. nr 185.
- uprawnienia przewodnickie do – od 1979 r. nr 185. Prowadzenie wycieczek w języku niemieckim.
- legitymacja pilota wycieczek krajowych 4.11.1984 r. nr 284.

Pełnione funkcje w PTTK:

- 1980-1985. W 1980 r. – Prezes Koła Przewodnickiego w Grudziądzu.
- 1985-1987. Od 1984-1987 – członek zarządu Koła Przewodników w Grudziądzu.
- 1988-1989. W latach 1988-1989 – Opiekun Koła SKKT Zasadnicza Szkoła Budowlana w Grudziądzu.

Posiadane odznaczenia za działalność turystyczną:

- 28.08.1978 r. Dyplom PTTK – Zarząd Główny PTTK,
- 20.11.1982 r. Dyplom Wydziału Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki Urzędu Wojewódzkiego w Toruniu,
- 19.10.1983 r. Dyplom Zarządu Wojewódzkiego PTTK w Toruniu,
- 21-22.09.1985 r. Dyplom za udział w XII Konkursie Krasomówczym – Zarząd PTTK Grudziądz,
- listopad 1992 (?) Dyplom z okazji 76-lecia Oddziału PTTK.

Zmarł: 7.10.2012 r.

Data 25.01.1993 r.

BIULETYN

KOŁA MIŁOŚNIKÓW DZIEJÓW GRUDZIĄDZA
KLUB „CENTRUM” SPÓŁDZIELNI MIESZKANIOWEJ

R. XI: 2013

Data odczytu: 4.12.2013 r.

Nr 33 (373) dodatek

Data wydania: 4.12.2013 r.

=====

933. spotkanie

Roman Wardziński

Wspomnienie o Edmundzie Rafińskim

Z kolegą Rafińskim los zetknął mnie trzykrotnie. Pierwszy raz spotkaliśmy się w 1940 r., a więc w czasie okupacji niemieckiej. Obaj zaczęliśmy uczęszczać do tej samej szkoły podstawowej, bo pokrywają się prawie nasze roczniki.

Do szkoły uczęszczaliśmy przy obecnej Szkole Technikum Gastronomicznym przy ul. Skłodowskiej Curie. Po wojnie była to Szkoła Podstawowa nr 6, na zapleczu obecnego technikum.

Kolega Edmund, był fajnym kolegą, pomimo, że niełatwo nam się chodziło do tej szkoły, gdyż wymierzanie kar cielesnych było na porządku dziennym. Kończyliśmy tam klasy I, II i III. Naukę przerwaliśmy w grudniu 1944 r., aby powrócić do tej samej, ale już polskiej szkoły i skończyć klasę IV. Chciałbym tutaj wspomnieć, że kolega Edmund, tak samo jak i ja oraz inni nasi koledzy, po zakończeniu każdego roku szkolnego stawaliśmy na moście, który był przerzucony nad Trynką, obecnie łączy ul. Groblową z al. 23 Stycznia, i wrzucaliśmy z góry z mostu do Trynki nasze zeszyty i książki. Wówczas Trynka nie była przykryta.

Dalsze nasze spotkania miały miejsce w następne lata. Tak się złożyło, że Edmund i ja zapragnęliśmy zostać nauczycielami. Kolega Edmund zrealizował to swoje marzenie. Ja niestety nie, gdyż przerwałem naukę w ówczesnym Liceum Pedagogicznym.

Po raz trzeci po wielu już latach los zetknął nas ponownie. Spotkaliśmy się wówczas na spotkaniach i działaliśmy w Kole PTTK nr 1 [wtedy koło miało inny numer].

Tu kolega Rafiński dał się poznać jako wspaniały, świetny wykładowca oraz bardzo dobry przewodnik po zabytkach Grudziądza i okolic, w tym szczególnie po zabytkach sakralnych.

Należy nadmienić, że znał doskonale język niemiecki i pięknie tłumaczył różne napisy historyczne w języku niemieckim. Opracował także na swój użytek życiorysy proboszczów poszczególnych parafii rzymsko-katolickich z Grudziądza i okolic z czasów bardzo odległych, w tym wielu z okresu zaborów.